RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 90.532 van 26 oktober 2000
in de zaak A. 89.531/VII-20.479.

In zake : de n.v. DE CONINCK ALGEMEEN AANNEMINGSBEDRIJF,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1.

tussenkomende partij :

de gemeente HERENT,
die woonplaats kiest bij
advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

De Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DE CONINCK ALGEMEEN AANNEMINGSBEDRIJF op 11 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 december 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij de aan de verzoekende partij verleende milieuvergunning van 30 april 1993 voor de exploitatie van een inrichting voor het overslaan en sorteren van containerafval, gelegen aan de Kroonstraat 170 te Herent, ten verzoeke van de gemeente Herent wordt aangevuld met een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat M. BOES, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>

Overwegende dat de gemeente Herent met een verzoekschrift van 29 maart 2000 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij exploiteert aan de Kroonstraat 170 te Herent een inrichting voor het overslaan en sorteren van containerafval.

De exploitatie van de inrichting is vergund bij besluit van 30 april 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting.

Die (basis)vergunning is afhankelijk gesteld van de naleving van een drietal bijzondere milieuvoorwaarden. In de voorwaarde die relevant is voor de oplossing van voorliggende zaak wordt het volgende gesteld :

> "alle sorteer-, opslag- en overslagactiviteiten dienen binnenin de loods te gebeuren".

Het vergunningsbesluit van 30 april 1993 bevat de volgende overwegingen die in verband gebracht kunnen worden met bovenstaande bijzondere voorwaarde :

> "Overwegende dat de hoofdactiviteit waarvoor de vergunning wordt aangevraagd, inhoudt om aansluitend bij de werking van het containerbedrijf van de firma, de opgehaalde containerafvalstoffen over te slaan en te sorteren in functie van het maximaal nakomen van recuperatiedoelstellingen;
> (...)
> Overwegende dat die activiteit zal gebeuren binnenin een daartoe op te richten loods, geconcipieerd in functie van het maximaal voorkomen van milieuhinder (o.m. door het gebruik van geluidsisolerende materialen, e.d....); dat mits het nakomen van normale uitbatingsvoorwaarden de gestelde activiteit kan gebeuren zonder hinder voor de omgeving te veroorzaken".

De bouwvergunning voor de loods waarvan sprake in bovenstaande overweging, is door het college

van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent verleend op 9 februari 1994.

2.2. De verzoekende partij heeft naderhand getracht om een vergunning te verkrijgen voor de uitbreiding van haar activiteiten. Na een aantal weigeringsbeslissingen werd haar de milieuvergunning verleend om haar vestiging substantieel uit te breiden (besluit van 19 juni 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, na beroep van omwonenden en van de tussenkomende partij bevestigd bij besluit van 16 december 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling).

Voormelde uitbreiding had niet alleen betrekking op de ingebruikname van bijkomende installaties en machines voor het sorteren van de aangevoerde afvalstoffen, maar ook op de vergroting van de opslagcapaciteit van de te sorteren en gesorteerde afvalstoffen.

In de aanhef van het ministerieel besluit van 16 december 1997 wordt het voorwerp van de aanvraag als volgt omschreven :

"te veranderen door uitbreiding met :
* een bijkomende opslag van 330 ton te sorteren en gesorteerde afvalstoffen,
* een zeefinstallatie met een geïnstalleerd vermogen van 35 kW,
* een trommelzeef met een geïnstalleerd vermogen van 41 kW,
* een opvoerband (1,1 kW, een magneetband (0,75 kW), een windschifter (4,5 kW) en een leesband (1,5 kW),
* een powerscreen, een houtverkleiner en een kartonpers met een respectievelijk vermogen van 50 kW, 6 kW en 4,5 kW,
* een sorteerkraan en twee bulldozers met een respectievelijk vermogen van 81 kW, 74 kW en 89 kW,
* een nieuw te bouwen loods voor het plaatsen van al de bijkomende toestellen,

en door toevoeging van :

* een stalplaats voor een wiellader, twee bulldozers, een sorteerkraan en een aantal aanhangwagens en vrachtwagens,
* een opslagplaats voor circa 460 liter olie in vaten,
* een verdeelpomp voor diesel met een vermogen van 2 kW".

De verleende milieuvergunning is afhankelijk gesteld van de naleving van een reeks bijzondere voorwaarden die overeenstemmen met deze die voorkomen in het thans bestreden besluit.

2.3. De achtereenvolgende vergunningsaanvragen voor de bouw van de betrokken loods werden steeds geweigerd.

2.4. Op 26 juli 1999 wordt de Vlaamse minister van leefmilieu door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent verzocht om de lopende milieuvergunning van 30 april 1993, met toepassing van artikel 45 van Vlarem I, aan te vullen met de volgende bijzondere vergunningsvoorwaarden :

"artikel 1 :
De opslag van uitgesorteerde afvalstoffen (met uitzondering van restafval), zowel rechtstreeks afkomstig van de plaats van productie als uit de uitsortering, dient te gebeuren in de loods en wordt beperkt tot twee containers per uitgesorteerde afvalstof.
artikel 2 :
Er mag maximum 120 m^3 restafval op de inrichting worden opgeslagen.
artikel 3 :
Gevaarlijke afvalstoffen, die accidenteel tussen de aangevoerde containerafvalstoffen kunnen voorkomen, dienen in de daartoe geschikte houders te worden opgeslagen in afwachting van een regelmatige afvoer door een erkende ophaler.
artikel 4 :
Er mag geen mechanische behandeling op asbestcementafvalstoffen worden uitgevoerd.
artikel 5 :
Teneinde de verkeersafwikkeling van en naar het bedrijf op een voor de omgeving zo gunstig mogelijke wijze te laten verlopen, dient de exploitant met de

gemeente Herent binnen drie maanden een verkeersconvenant af te sluiten.
artikel 6 :
Binnen een termijn van twee maanden na het verlenen van onderhavige vergunning dient de exploitant een volledig akoestisch onderzoek te laten uitvoeren door een erkend deskundige en conform de bepalingen van Vlarem II.
De poorten van de loods dienen tijdens de uitvoering van luidruchtige werkzaamheden steeds gesloten te worden gehouden, behoudens voor de aanvoer in de loods en afvoer uit de loods van goederen".

De gevraagde aanvulling van de lopende vergunning met nieuwe voorwaarden wordt door het college als volgt gemotiveerd :

"In de Kroonstraat te Herent is het containerafvalsorteercentrum n.v. DE CONINCK gevestigd, waarvoor door de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting op 30.04.1993 in beroep een milieuvergunning werd verleend voor een termijn eindigend op 01.01.2013.
Van bij het begin van de exploitatie hebben de omwonenden geklaagd over lawaai- en stofhinder en hinder door toename van verkeer. Het College van Burgemeester en Schepenen heeft alle volgende aanvragen dan ook ongunstig geadviseerd.
Het College van Burgemeester en Schepenen heeft eveneens beroep aangetekend tegen de milieuvergunning op 19.06.1997 afgeleverd door de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant om een uitbreiding en een toevoeging door te voeren van haar inrichting, gelegen Kroonstraat te Herent.
Op datum van 16.12.1998 werd door de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling het beroep ingesteld door het College van Burgemeester en Schepenen en enkele omwonenden tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van Vlaams-Brabant van 19.06.1997 gedeeltelijk gegrond verklaard en werd een vergunning verleend voor de uitbreiding en de toevoeging van de bestaande inrichting.
Door deze beslissing werd de vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie aangevuld als volgt : 'De poorten van de loods dienen tijdens de uitvoering van luidruchtige werkzaamheden steeds gesloten te worden gehouden, behoudens voor de aanvoer in de loods en de afvoer uit de loods van goederen'.
Dit artikel is een aanvulling aan de bijzondere vergunningsvoorwaarden opgenomen in de vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie d.d. 19.06.1997.

Op datum van 16.12.1998 werd door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente een bouwvergunning geweigerd aan de n.v. DE CONINCK.

Ingevolge de koppeling van de bouw- aan de milieuvergunning zou de vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie dan ook niet van toepassing zijn. Ook de bijzondere voorwaarden zijn dan ook niet van toepassing.

Geregeld klagen de buurtbewoners nog altijd over de lawaai- en stofhinder afkomstig van de firma DE CONINCK en vragen ze dat het bedrijf zou werken met de poorten gesloten.

Bij opmerkingen van onze milieudienst of van onze politie hierover, verwijst de heer E. DE CONINCK ook telkens naar het feit dat de milieuvergunning nog niet van toepassing is aangezien de bouwvergunning werd geweigerd.

Om een einde te maken aan deze onduidelijkheid verzoekt het College van Burgemeester en Schepenen U dan ook, in toepassing van artikel 45, om de huidige lopende vergunning aan te vullen met de bijzondere vergunningsvoorwaarden.

(...)".

2.5. Op 14 september 1999 richt de n.v. MAVA, zijnde een adviesbureau dat de belangen van de verzoekende partij behartigt, aan de Vlaamse minister van leefmilieu een aangetekend verstuurd schrijven met de volgende inhoud :

"Heden hebben wij van uw diensten kunnen vernemen dat de gemeente Herent een aanvraag tot wijziging van de opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden heeft ingediend met betrekking op de milieuvergunning verleend aan onze cliënt, de bovengenoemde firma. Wij wensen echter in deze materie tussen te komen".

2.6. Op 21 oktober 1999 wordt door Danny DE CONINCK, bestuurder van de verzoekende vennootschap, een faxbericht verstuurd aan Willem PIERLÉ, adjunct van de directeur bij het bestuur milieuvergunningen, dat als volgt wordt ingeleid :

"Na uw bezoek van vorige week willen wij u het volgende melden i.v.m. de aanpassing van de bestaande milieuvergunning op vraag van de Gemeente Herent. En dit in volgorde op uw artikels in bijlage".

De tekst van de door het gemeentebestuur van Herent voorgestelde bijzondere vergunningsvoorwaarden is bij voormeld faxbericht gevoegd.

Die voorwaarden worden puntsgewijze door de bestuurder van de verzoekende vennootschap becommentarieerd. Met betrekking tot de eerste bijzondere voorwaarde inzake de opslag van de uitgesorteerde afvalstoffen wordt in het faxbericht van 21 oktober 1999 het volgende gesteld :

> "de containers deze gevuld worden met uitgesorteerde materialen zoals hout, papier, karton, plastiek, metaal kunnen wij enkel buiten plaatsen omdat de loods nu al te klein is voor het sorteren van de materialen. Wel zijn we bereid al de uitgesorteerde containers deze buiten staan af te dekken met een net. Wij kunnen u tevens melden dat de containers geen geuren afgeven vermits dit geen reststoffen maar grondstoffen zijn. Ook zijn wij bereid van de reststoffen deze naar de verschillende stortplaatsen gaan in containers binnen de loods te stockeren".

2.7. Vervolgens worden de volgende adviezen uitgebracht :

a. Door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest wordt op 13 september 1999 gunstig geadviseerd over een bijkomende exploitatievoorwaarde die ertoe strekt de poorten van de loods steeds gesloten te houden tijdens de uitvoering van luidruchtige werkzaamheden.

b. Op 20 september 1999 verleent de afdeling stedenbouwkundige vergunningen een advies waarin het volgende is gesteld :

> "De huidige aanvraag heeft betrekking op maatregelen die de bestaande overdreven omgevingshinder enigszins temperen, zodat hiervoor een gunstig advies kan worden verstrekt".

c. Het advies van 21 oktober 1999 van het bestuur milieuvergunningen is gunstig over het opleggen van bijkomende exploitatievoorwaarden.

d. De gewestelijke milieuvergunningscommissie, ten slotte, stelt op 25 oktober 1999 eveneens voor om de aan de verzoekende partij verleende milieuvergunning aan te vullen met de door het gemeentebestuur van Herent voorgestelde bijzondere vergunningsvoorwaarden. Daarmee sluit de gewestelijke milieuvergunningscommissie zich volledig aan bij het advies van het bestuur milieuvergunningen dat enkele dagen eerder werd uitgebracht.

2.8. Met het bestreden besluit wordt de lopende milieuvergunning van de verzoekende partij aangevuld met de door het gemeentebestuur van Herent voorgestelde bijzondere vergunningsvoorwaarden;

3. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de **eerste schorsingsvoorwaarde** betreft, dat de **verzoekende partij** in haar eerste middel de schending aanvoert van artikel 21 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), van artikel 45 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betref-

fende de milieuvergunning (Vlarem I), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de hoorplicht :

"doordat, verzoekster niet van de aanvraag van de gemeente Herent dd. 26 juni 1999 tot wijziging van de voorwaarden van de milieuvergunning op de hoogte is gebracht en evenmin gehoord is,
terwijl, artikel 45, § 4, 3° in fine (nieuwe nummering) Vlarem I de overheid, die bevoegd is om de vergunningsvoorwaarden te wijzigen of aan te vullen, de verplichting oplegt om, indien het niet de exploitant is die de aanpassing van de vergunningsvoorwaarden vraagt, de exploitant van het verzoek tot wijziging of aanvulling van de voorwaarden per ter post aangetekende zending in kennis te stellen binnen een termijn van 10 dagen na ontvangst van het verzoek;
(...)
dat de overheid in casu verzoekster evenmin conform het bepaalde in Vlarem I in kennis heeft gesteld, noch de kans heeft gegeven zijn standpunt terzake, laat staan met kennis van zaken, naar voor te brengen;
(...)
dat een zorgvuldig bestuur bovendien de exploitant correct dient te informeren. Ook dit is hier niet gebeurd, aangezien de betrokken overheid de in artikel 45, § 4, 3° Vlarem I voorziene informatieplicht niet heeft nageleefd;
dat het bestreden besluit weliswaar (op blz. 5 bovenaan) gewag maakt van een plaatsbezoek, doch verzoekster hierbij niet werd betrokken;
dat, concluderend, bijgevolg dient vastgesteld te worden dat beroepster niet werd in kennis gesteld van het verzoek tot wijziging van exploitatievoorwaarden, noch de inhoud van de motieven van het verzoek ter kennis kon nemen, noch werd gehoord, noch ten slotte werd betrokken in het beweerde plaatsbezoek, zodat beroepster op geen enkele wijze de kans heeft gehad uit te leggen dat de vraag van de gemeente onredelijk en niet te goeder trouw was, gezien de vorig verleende uitbreidings(milieu)vergunning, waaraan toen de voorwaarde was gekoppeld van de opslag binnenin, op voorwaarde dat een bijkomende loods kon worden opgericht, doch waarvoor de gemeente geen bouwvergunning wenste te verlenen.
zodat, de bestreden beslissing, door het niet informeren van verzoekster en het niet horen van verzoekster de in het middel aangehaalde wetsbepalingen en beginselen schendt";

Overwegende dat de **verwerende partij** in haar nota repliceert :

"1. Dit eerste middel is manifest ongegrond, aangezien de verzoekende partij wel degelijk kennis heeft gekregen van de aanvraag tot wijziging uitgaande van de gemeente Herent én daarenboven de verzoekende partij haar standpunt omtrent de bijkomende vergunningsvoorwaarden schriftelijk (met een artikelsgewijze bespreking) heeft meegedeeld aan de verwerende partij.
Dit blijkt uit twee documenten :
1. het aangetekend schrijven dd. 14.09.1999 uitgaande van de N.V. MAVA (Milieu-Advies) (in naam van de verzoekende partij) (stuk 7) :
Geachte Mevrouw Minister,
'Betreft : n.v. DE CONINCK, Kroonstraat 170 te 3020 HERENT
vraag tot wijziging van de opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden
Heden hebben wij van uw diensten kunnen vernemen dat de gemeente Herent een aanvraag tot wijziging van de opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden heeft ingediend met betrekking op de milieuvergunning verleend aan onze cliënt, de bovengenoemde firma. (...)'
2. het schrijven dd. 21.10.1999 uitgaande van de verzoekende partij zelf, gericht aan de heer PIERLÉ van AMINAL (stuk 8) :
'Betreft : aanpassing van de milieuvergunning aan het sorteercentrum gelegen : Kroonstraat 170 3020 Veltem-Beisem
Geachte heer,
Na uw bezoek van vorige week willen wij u het volgende melden i.v.m. de aanpassing van de bestaande milieuvergunning op vraag van de gemeente Herent. En dit in volgorde op uw artikels in bijlage. (...)'
Uit dit schrijven blijkt enerzijds dat de verzoekende partij, in tegenstelling tot hetgeen zij beweert, wel degelijk werd betrokken in het plaatsbezoek en anderzijds dat er geen twijfel over bestaat dat de verzoekende partij wist dat er een aanvraag was ingediend door de gemeente Herent en de inhoud van dit verzoek en de voorgestelde vergunningsvoorwaarden precies kende.
Het door de verzoekende partij geciteerde schorsingsarrest van Uw Raad nr. 70.808 dd. 15.01.1998 stelt dat art. 45 § 4, 2e lid VLAREM I tot doel heeft dat de exploitant zou weten dat er een verzoek tot aanvulling of wijziging van de vergunningsvoorwaarden is ingediend en dat hij de elementen van dat verzoek zou kennen, zodat hij met kennis van zaken zijn standpunt dienaangaande kan naar voren brengen.
Welnu, dit doel is bereikt, zoals blijkt uit hogervermeld schrijven van de verzoekende partij dd. 21.10.1999 (stuk 8).
2. Verder merkt de verwerende partij op dat het Milieuvergunningsdecreet noch VLAREM I voorzien dat de exploitant dient *gehoord* te worden wanneer er

een verzoek tot wijziging van de milieuvergunnings-voorwaarden wordt ingediend door een andere partij.

In casu is er evenmin sprake van een schending van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zoals gezegd heeft de verzoekende partij de gelegenheid gekregen zijn standpunt uiteen te zetten, hetgeen zij ook, zelfs schriftelijk, gedaan heeft, zodat het doel van de hoorplicht/recht om zijn standpunt naar voren te brengen, is voldaan.

Het belangrijkste argument van de verwerende partij, m.n. dat er niet verder kan geëxploiteerd worden als de containers met uitgesorteerd afval in de loods moeten worden geplaatst, zoals voorzien in de eerste bijzondere vergunningsvoorwaarde, werd wel degelijk reeds ter sprake gebracht. In zijn schrijven dd. 21.10.1999 stelde de verzoekende partij hierom-trent :

'Artikel 1 : de containers deze gevuld worden met uitgesorteerde materialen zoals hout, papier, karton, plastiek, metaal kunnen wij enkel buiten plaatsen omdat de loods nu al te klein is voor het sorteren van de materialen. Wel zijn we bereid al de uitgesor-teerde containers deze buiten staan af te dekken met een net. Wij kunnen u tevens melden dat de containers geen geuren afgeven vermits dit geen reststoffen maar grondstoffen zijn. Ook zijn wij bereid van de rest-stoffen deze naar de verschillende stortplaatsen gaan in containers binnen de loods te stockeren.'

De verzoekende partij heeft m.a.w. reeds duidelijk en precies standpunt kunnen innemen omtrent de eerste (en andere) bijkomende vergunningsvoorwaarde(n), zodat hij zijn rechten op voldoende wijze heeft kunnen verdedigen. In die omstandigheden kan er geen sprake zijn van een schending van de hoorplicht.

3. In ondergeschikte orde merkt de verwe-rende partij op dat het bestreden besluit niet kan gezien worden als een beslissing die haar belangen op een belangrijke wijze aantast.

De verzoekende partij roept als nadeel in dat de bijkomende voorwaarde die voorziet dat de opslag in de loods dient te gebeuren, ertoe leidt dat er niet verder kan geëxploiteerd worden wegens plaatsgebrek in de loods.

Welnu, verder zal aangetoond worden dat reeds in de oorspronkelijke milieuvergunning dd. 30.04.1993 uitdrukkelijk was voorzien dat alle opslag-activiteiten moeten gebeuren in de loods. De huidige voorwaarde is dus niets anders dan een bevestiging van hetgeen reeds van toepassing was in het kader van de oorspronkelijke milieuvergunning, met als enige toevoeging dat de opslag beperkt wordt tot 2 containers per uitgesorteerde afvalstof.

De verzoekende partij toont niet aan dat de overige voorwaarden die in het bestreden besluit worden

opgelegd van aard zijn om haar belangen in ernstige mate aan te tasten.

De verzoekende partij heeft dan ook geen belang bij het inroepen van dit middel.

4. Er is tenslotte ook geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu de verwerende partij bij de voorbereiding van haar beslissing de verzoekende partij als exploitant op de hoogte heeft gebracht, zodat deze correct geïnformeerd werd, én de verwerende partij kennis heeft genomen van de argumenten van de verzoekende partij, zodat zij tot een evenwichtige besluitvorming is gekomen";

3.1.2. Overwegende dat het **middel ernstig** is om de volgende redenen :

3.1.2.1. Artikel 45 van Vlarem I, gewijzigd bij besluit van 12 januari 1999 van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, bepaalt :

"§ 1. De bevoegde overheid kan bij gemotiveerde beslissing de in de lopende vergunning(en) opgelegde voorwaarden wijzigen of aanvullen :

1° ambtshalve;
2° op verzoek van de in artikel 20 vermelde adviesorganen in zoverre deze bevoegd zijn voor adviesverlening met betrekking tot bedoelde inrichting;
3° op verzoek van de exploitant;
4° op verzoek van elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden;
5° op verzoek van elke rechtspersoon die zich de bescherming tot doel heeft gesteld van het leefmilieu dat door de hinder ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting kan worden getroffen.

(...)

§ 2. Het verzoek, bedoeld in § 1, dient per ter post aangetekende zending naar de overheid, bevoegd in § 1, gestuurd te worden.

§ 3. Behoudens wanneer het gaat om een ambtshalve beslissing, dient het in § 1 bedoelde verzoek te vermelden :
1° (...)
2° de gevraagde wijziging of aanvulling van de opgelegde vergunningsvoorwaarden;
3° de motivering van de gevraagde wijziging of aanvulling;
4° (...)
§ 4. Tenzij het gaat om een ambtshalve beslissing, gelden met betrekking tot de adviesverlening, de uitspraak, de stilzwijgende weigering en de bekendmaking volgend op een verzoek, bedoeld in § 1, de volgende bepalingen :
(...)
Wanneer het in § 1 bedoelde verzoek niet uitgaat van de exploitant, wordt deze laatste door de in § 1 bedoelde overheid hiervan per ter post aangetekende zending in kennis gesteld binnen een termijn van tien kalenderdagen na ontvangst van het verzoek".

Vermits het verzoek tot aanvulling van de voorwaarden niet is uitgegaan van de verzoekende partij diende deze laatste van de vraag van de tussenkomende partij binnen een termijn van tien dagen na ontvangst van het verzoek, per ter post aangetekende brief in kennis te zijn gesteld.

3.1.2.2. De bepaling vervat in artikel 45, § 4, tweede lid, heeft tot doel de exploitant erover in te lichten dat een verzoek tot aanvulling of wijziging van de vergunningsvoorwaarden werd ingediend en hem de elementen en argumenten ter staving van dat verzoek mede te delen, opdat hij zijn standpunt dienaangaande met kennis van zaken zou kunnen verdedigen.

3.1.2.3. Prima facie blijkt niet dat de bedoelde kennisgeving is gebeurd zoals voorgeschreven door de bovenvermelde Vlarem I-bepaling.

De verwerende partij betwist dit ook niet.

3.1.2.4. De verwerende partij voert wel aan dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij

wel degelijk op de hoogte was van de gevraagde aanvulling, zodat het normdoel was bereikt.

Uit de inhoud van de brief van 14 september 1999 van de n.v. MAVA (zie hoger punt 2.5) lijkt evenwel niet te kunnen afgeleid worden dat de verzoekende partij op de hoogte was van de volledige inhoud, in het bijzonder van de motieven, van de aanvraag van de tussenkomende partij.

Ook het feit dat de verzoekende partij wellicht medio oktober 1999 in kennis werd gesteld van de voorgestelde exploitatievoorwaarden is niet voldoende om te besluiten dat deze partij zich optimaal heeft kunnen verdedigen in een procedure die op dat ogenblik reeds vrij ver was gevorderd.

3.1.2.5. Er dient dan ook besloten te worden dat het bestreden besluit de in het middel ingeroepen rechtsregelen lijkt te schenden;

3.2.1. Overwegende, wat het **moeilijk te herstellen ernstig nadeel** betreft, dat de **verzoekende partij** aanvoert :

> "Uit de rechtspraak van Uw Raad blijkt dat het opleggen van exploitatievoorwaarden een moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert, indien de exploitant erin slaagt op een voldoende duidelijke en nauwkeurige manier aan te tonen waarom het naleven van die voorwaarden onmogelijk dan wel uiterst nadelig is (zie DE WAELE T., Het 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' in het administratief kort geding inzake leefmilieu en onroerend goed : een overzicht van rechtspraak met commentaar (tweede deel), C.D.P.K. 1997, 693-697).
> Welnu, in casu is het zonneklaar dat het voor verzoekster onmogelijk is om aan de in het bestreden besluit opgenomen bijzondere voorwaarden te voldoen.
> Zo legt de bestreden beslissing de verplichting op om de opslag van gesorteerde producten in de loods te doen. Dit is echter onmogelijk, aangezien de ruimte in de bestaande loods daarvoor te klein is. In de loods is er geen ruimte om 15 tot 17 containers

bijkomend te stallen, aangezien de vergunning-verlenende overheid in 1993 een milieuvergunning verleend heeft voor sorteren en opslag van afval-stoffen op grond van het werkplan dat werd voorgesteld. Dit impliceert dat de overheid ermee rekening heeft gehouden dat de sorteringsactiviteiten binnen dienden te gebeuren binnen de daarvoor voor-ziene ruimte, terwijl de opslag buiten in containers op het bedrijf mocht gebeuren. De opslag van uitge-sorteerde stoffen betreft overigens op zich geen hinderverwekkende stoffen (zie bijvoorbeeld plan) : hout, ferroschroot, papier en karton, glas, plastic, kabels, inox, koper en lood, aluminium en zink). Het is dus fysisch onmogelijk om al die containers in de bestaande loods te houden, zonder bijkomende loods.

Bovendien dient er rekening te worden gehouden met de geplaatste sorteerinstallatie, de reeds beperkte bulkopslagplaatsen voor nog te sorteren container-afval en uitgesorteerde puin-, rest-, houtafval en grond, terwijl er evenzeer nog een voldoende ruimte dient beschikbaar te zijn voor het afladen van de aangevoerde materialen en voor vlotte bewegingen van de wielladers en kranen voor de uitsortering (zie bijgevoegd plan).

Het bijplaatsen van containers, zoals in het bestreden besluit voorzien, maakt de werksituatie volledig onmogelijk.

Er dient overigens op gewezen te worden dat reeds op 9 februari 2000 door de heer Marc VAN TIENEN van AMINAL een controle is uitgevoerd, waarbij vast-gesteld is dat de voorwaarden nog niet door verzoek-ster geïmplementeerd werden, aangezien de exploitant ze niet kan implementeren. Daarop werd door milieuin-spectie meegedeeld dat het die dienst niet interes-seerde te weten of de vergunningsvoorwaarden realiseerbaar zijn : ze moeten nageleefd worden.

Daarop heeft beroepster de containers met uitgesor-teerde stoffen binnen de loods geplaatst met als gevolg : de inrichting kan niet meer uitgebaat worden (zie PV gerechtsdeurwaarder).

Beroepster heeft 87 personeelsleden in dienst. Beroepster kan niet meer werken.

Er dient tevens op gewezen te worden dat bij niet naleving van deze voorwaarden de administratieve stopzetting van de activiteiten kan en zal bevolen worden. Zodoende dat dit uiteindelijk tot technische werkloosheid zal leiden en dat dit zonder twijfel de sluiting van deze site zal betekenen.

Tenslotte zal beroepster afvalstoffen moeten weigeren en zullen de klanten naar andere sorteer-centra moeten zoeken. Afgezien van het feit dat het verlies van cliënteel meestal onherroepelijk is, dreigt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het voortbestaan van het bedrijf in het gedrang te brengen";

Overwegende dat de **verwerende partij** van oordeel is dat er geen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel omdat :

a. het beweerde nadeel niet voortvloeit uit het bestreden besluit; in de basisvergunning van 30 april 1993 zou immers reeds een bijzondere exploitatievoorwaarde opgenomen zijn waarin gesteld wordt dat de opslag van de afvalstoffen in de loods dient te gebeuren; om dezelfde reden kan de schorsing van het bestreden besluit voor de verzoekende partij geen nuttig effect sorteren omdat zij hoedanook gehouden is om de bijzondere voorwaarden van de basisvergunning na te leven;
b. op grond van het bestreden besluit (nog) geen dwangmaatregelen werden getroffen ten aanzien van de verzoekende partij, zodat dat besluit geen dadelijk, maar enkel de dreiging, van een nadeel inhoudt;
c. de verzoekende partij het beweerde nadeel zelf ongedaan kan maken door de exploitatie "gewoon" verder te zetten;
d. de schorsing er niet op gericht mag zijn om een onwettige situatie te bestendigen; de opslag van containers buiten de loods zou namelijk in strijd zijn met de oorspronkelijk verleende milieuvergunning;
e. het nadeel dat de personeelsleden eventueel ondergaan, geen persoonlijk nadeel is van de verzoekende vennootschap;
f. de bewering dat het voortbestaan van de onderneming in het gedrang komt niet wordt gestaafd met concrete overtuigende gegevens; van de verzoekende partij, die naast het overslaan en sorteren van afvalstoffen ook nog diverse andere (aannemings)activiteiten uitoefent, zou namelijk vereist zijn dat zij precies opgeeft wat het aandeel is van de te Herent uitgevoerde

sorteringsactiviteiten binnen het geheel van haar bedrijfsactiviteiten;

3.2.2. Overwegende dat de desbetreffende **schorsingsvoorwaarde vervuld** is om de volgende redenen :

3.2.2.1. De verzoekende partij voert op goede gronden aan dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit tot gevolg zal hebben dat de normale overslag- en sorteeractiviteiten wegens plaatsgebrek zouden moeten worden stopgezet en dat dit voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt.

Uit de gegevens van de zaak blijkt inderdaad dat door de plaatsing van de containers met de uitgesorteerde stoffen in de loods, er onvoldoende plaats overblijft voor de normale exploitatie van de inrichting.

3.2.2.2. De verwerende partij doet gelden dat de desbetreffende exploitatievoorwaarde reeds vervat is in de lopende basisvergunning, zodat dit nadeel niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Daartegenover staat evenwel dat de oorspronkelijke vergunning als voorwaarde stelt dat "alle sorteer-, opslag- en overslagactiviteiten" binnenin de loods moeten gebeuren, daar waar de thans bestreden voorwaarde specifiek betrekking heeft op de opslag van uitgesorteerde afvalstoffen.

Vermits het bestreden besluit expliciet stelt dat aan de lopende vergunning "de volgende bijzondere milieuvoorwaarden worden toegevoegd", mag worden besloten dat dit besluit er zelf van uitgaat dat de vorige voorwaarde geen betrekking had op de opslag van

uitgesorteerde afvalstoffen, als eindproduct van de sorteeractiviteiten, doch enkel op ongesorteerde stoffen.

Bijgevolg vloeit het aangevoerde nadeel wel degelijk voort uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en kan de verwerende partij ook niet worden gevolgd waar zij voorhoudt dat het de bestendiging van een onwettige toestand betreft;

3.3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente HERENT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 december 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij de aan de n.v. DE CONINCK ALGEMEEN AANNEMINGSBEDRIJF verleende milieuvergunning van 30 april 1993 voor de exploitatie van een inrichting voor het overslaan en sorteren van containerafval, gelegen aan de Kroonstraat 170 te Herent, ten verzoeke van de gemeente HERENT wordt aangevuld met een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A.-M. GOOSSENS. **R. STEVENS.**